

Kurt ve Baykuş

Jane MEADOW

Kurt ve Baykuş

Jane MEADOW

Ormanın kalbinde, ay yükselip yıldızlar gözlerini açtığında, kurt yavrusu Willow ininden çıktı. Yumuşak gri tüyleri ay ışığında parıltıyor, krem rengi karnı küçük bir bulut gibi parlıyordu. Geceyi severdi. Serin havayı ve sessiz gölgeleri severdi. En çok da keşfetmeyi severdi.

Willow'un burnu seğırdi ve orman zeminini kokladı. Nane ve yosun kokusunu takip etti, büyük patileri düşen yaprakların üzerinde yumuşakça ilerledi. Mavi tasmaındaki küçük gümüş etiket şingırdadı. 'Bu gece ne bulacağım?' diye merak etti, kehribar sarısı gözleri merakla kocaman açılmıştı. Orman sırlarla doluydu ve o hepsini keşfetmek istiyordu.

Yükseklerde, Oscar adında yuvarlak kahverengi bir baykuş sessiz kanatlarla süzülüyordu. Altın rengi gözlerinden hiçbir şey kaçmıyordu. Göğsünde küçük bir dal çantası taşıyordu. 'Merhaba, Willow!' diye seslendi. 'Orman bu gece çok hareketli.' Willow yukarı baktı ve kabarık kuyruğunu salladı. 'Yeni bir koku takip ediyorum,' dedi. 'Gelmek ister misin?' Oscar yumuşakça öttü. 'Önden git, küçük dostum.'

İki arkadaş birlikte yola koyuldu. Willow burnunu yerde tuttu, her kökü ve taşı kokladı. Oscar daldan dala uçtu, kulak püskülleri dinlerken seğirdi. 'Sen dünyayı yerden görüyorsun,' dedi Oscar, 'ben ise gökyüzünden.' Willow gülümsedi. 'İşte bu yüzden iyi bir takımız.' Ay ışığıyla aydınlanan ormanın derinliklerine doğru ilerlediler.

Birden Oscar'ın keskin gözleri içi boş bir kütüğün yanında bir hareket yakaladı. 'Dur,' dedi başını yana eğerek. 'Küçük ve solgun bir şey görüyorum.' Willow durdu ve burnunu kaldırdı. Havayı kokladı. 'Ben de bir şey kokluyorum,' dedi. 'Yumuşak ve korkmuş bir şey.' Birbirlerine baktılar. 'Ne olduğunu bulalım,' dedi Willow cesurca.

İpuçlarını takip ettiler. Willow'un burnu onu eğretilti otlarının arasından geçirirken Oscar'ın gözleri gölgeleri taradı. 'Şurada,' diye fısıldadı Oscar kanadıyla işaret ederek. 'Yaşlı meşe ağacının yanında.' Willow yaklaştı, kalbi hızlı hızlı çarpıyordu. Her neyse, çok korkmamış olmasını umuyordu. Gece karanlıktı ama birlikteydiler.

Meşenin altında, köklerin arasına büzülmüş minicik bir yavru tavşan vardı. Solgun kahverengi tüyleri tozlanmış, uzun sarkık kulakları düşmüştü. Kocaman kara gözler Willow'a baktı. 'Merhaba,' dedi Willow nazıkçe. 'Kayıp mı oldun?' Küçük tavşan titredi. 'Ben Pip,' diye ciyaktı. 'Evimin yolunu bulamıyorum.'

Willow'un kuyruęu dostça sallandı. 'Endişelenme, Pip. Sana yardım edeceğiz,' dedi. Oscar aşağı süzölüp alçak bir dala kondu. 'Bir şeyleri bulmakta iyiyizdir,' dedi sevgiyle. 'Willow kokuları takip eder, ben de yukarıdan gözetlerim. İkimiz birlikte seni güvenle evine götürürüz.' Pip'in burnu seğırdi. 'Gerçekten mi?' 'Gerçekten,' dedi Willow.

Pip titreyen patisini karanlık ağaçlara doğru uzattı. 'Yuvam büyük yosunlu kayanın yanında,' dedi. 'Ama yönümü şaşırdım.' Willow köklerin etrafındaki zemini kokladı. 'İzini koklayabiliyorum,' dedi. 'Şu tarafa gidiyor.' Oscar yükseklerle uçtu. 'Ben de yosunlu kayayı buradan görebiliyorum,' diye seslendi aşağıya. 'Beni takip edin!'

Üç kişilik bir takım olarak ormanın içinden yola koyuldular. Willow önden gitti, burnu yere yakın, Oscar yukarıda süzülerek yön tarif etti. Pip, Willow'un hemen arkasından hoplayarak ilerledi, her adımı daha cesur hissetti. 'Harika gidiyorsun,' diye cesaretlendirdi Willow. 'Yakında orada olacağız.' Ay ışığı yollarını gümüş bir şerit gibi aydınlattı.

Ama orman kurnazdı. Yol ikiye ayrıldı ve Willow bir yönü, sonra diğerini kokladı. 'Şimdi hangi yol?' diye sordu biraz endişeyle. Oscar yukarıda daireler çizdi. 'Yosunlu kaya solda!' diye öttü. 'Dereyi takip et.' Willow arkadaşına güvendi. 'Bu taraftan, Pip,' dedi. 'Oscar bizim göremediğimizi görebiliyor.' Sola döndüler ve hızla ilerlediler.

Kısa süre sonra derenin şırıltısını duydular ve işte büyük yosunlu kaya, ay ışığında parlıyordu. 'İşte orada!' diye sevinçle ciyakladı Pip. Kayanın arkasında sıcacık bir yuva bekliyordu. Pip'in ailesi endişeyle burunları seğirerek dışarı fırladı. 'Pip! Güvendesin!' diye bağırdılar. Pip, Willow'un patisine sarıldı. 'Teşekkürler, Willow ve Oscar!'

Willow'un kuyruęu o kadar hızlı sallandı ki yumuşak bir vınlama sesi çıkardı. Oscar sevinęle öttü. 'Rica ederiz, Pip,' dediler birlikte. Pip'in annesi ikisine de nazıkçe burnunu sürttü. 'Siz gerçek dostlarsınız,' dedi. 'Yavrumuzu eve getirdiniz.' Willow ve Oscar birbirlerine baktılar ve gülümsediler. Bunu birlikte başarmışlardı.

Ormandan geri dönerlerken Willow, 'Biliyor musun Oscar, senin keskin gözlerin olmasaydı Pip'i bulamazdım,' dedi. Oscar kanatlarını çırdı. 'Ben de senin burnun olmasaydı izi takip edemezdim,' dedi. 'Biz her şeyi farklı görüyoruz ve işte bu bizi harika bir takım yapıyor.' Willow başını salladı. 'Farklı gözler, aynı kalp,' dedi.

O geceden sonra Willow ve Oscar, ay parlak olduĐunda hep birlikte keŖfe ıktılar. Herkesin dnyayı grme Ŗeklinin zel olduĐunu ğrendiler. Willow'un burnu ve Oscar'ın gzleri onları mkemmел bir ikili yaptı. Pip de bazen onlara katıldı, mutlu mutlu burnunu seĐirterek yanlarında hopladı. Yanında arkadaşların olunca orman daha kk ve daha dosta hissettiriyordu.

Yani eğer bir gün gece ormanında dolaşırsan, kurt patilerinin yumuşak tıkırtısını ve baykuş kanatlarının sessiz vınlamasını dinle. Willow ve Oscar oradadır, maceraya hazırdır. Takım çalışmasının ve dostluğun her sorunu çözebileceğini bilirler. Ve sana da söylerler: Gece maceraları bir arkadaşla her zaman daha güzeldir. Son.